

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Since 1908

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

„AZ EVANGÉLIUMISTENNEK HATALMA” (Róma 1:16)

Ne félj, te kicsiny nyáj!

LUKÁCS 12:32

Sokszor megkérdezték már, hogy szoktam-e félni Afrikában. Bizony szoktam, de nem csak Afrikában, másutt is. Emberi életünk egyik legnagyobb kísértése a félelem, és ha jól megvizsgáljuk magunkat, meglepődve jövőnk rá, hány döntésünknek, s cselekedetünknek a mozgató rugója.

Füredi Kamilla

Van, amikor megnevezhető, valós okunk van rá, de sokszor nehéz lenne megfogalmaznunk, mitől is félünk. Az is előfordul, hogy a bátorság álarcá alá rejtőzünk, de a viselkedésünk elárulja, hogy tulajdonképpen nagyon is gyávák vagyunk, féltjük önmagunkat.

A félelem olyan dolgokra készíthet minket, amelyek nemcsak feleslegesek, hanem károsak önmagunkra, környezetünkre és megakadályoznak a jobb, nemesebb célkitűzések megvalósításában.

A félelem leküzdésére kevés lenne egymást biztatgatnunk, hogy ne félj! Ugyan mennyi bátorrágot tudna önteni társába az, akinek szintén vacog a foga?

Isten Igéje azonban ebben is jó segítség. A Bibliában az egyik leggyakrabban olvasható kifejezés: „Ne félj!” Jó olvasni, hallani, hiszen aki mondja Teremtő Atyánk nekünk; erős, hatalmas, meg tud védeni és szeret minket. Az Ige legtöbbször azt is megmondja, miért ne féljünk, sőt a félelem különböző okaira külön kínál gyógyszert.

Félelmeink egyik oka lehet a kicsiny nyáj komplexus. A kicsiny nyájhoz tartozni, kisebbségben lenni, önmagunkat kicsinynek, gyengének érezni már maga is elég ok a félelemre. Az emberek általában szeretnek a többséggel tartani. Keresik az erőseket, a befolyásosakat, a hatalmasok társaságát. Mellettük, közöttük biztonságban érzik magukat, legalább is addig, amíg nem csalogódnak.

Isten népe viszont mindig kicsiny nyájnak számított, de tagjai valóságban annak a nagy országnak a polgárai, amely Jézus példamájában a hatalommal és a dicsőséggel együtt van megemlítve.

Nem kell annak a kicsiny nyáj komplexusban szenvedni, aki az Ő országához tartozik, még akkor sem, ha a legkisebb baptista gyülekezetnek a tagja. De tudni kell, hogyan éljünk állampolgári kiváltságainkkal, melyek természetesen mind kegyelemből a miénk. Gondoltál-e már arra, milyen nagy kiváltság, hogy reggel, amikor kinyitod a szemed, megszólíthatod az örökkévaló Istent és áldását, segítségét kérheted egész napodra? Vannak, akik csak kötelességérzetből imádkoznak, mintha az imádsággal ők tennének szívességet Istennek, pedig valójában Istennek hihetetlen nagy jósága, szeretete, irántunk való szívessége nyilvánul meg abban, hogy odafigyel ránk. Csofatos kiváltságunk az imádság.

Egy másik nagy kiváltságunk, hogy nem kell aggodalmaskodnunk, mert Ő

megígérte, hogy gondot visel ránk. A 37. zsoltár 25. verse írja: „Gyermek voltam, meg is vénhedtem, de nem láttam, hogy elhagyottá lett volna az igaz, a magzatja meg kenyérkéregesítővé.” Ez persze nem jelenti azt, hogy tétlenkedéssel, naplopással töltsük az időnket, gondolván, hogy Isten úgyis gondot visel ránk; de megőriz attól, hogy anyagi szükségtől való félelmünkben ne legyen időnk lelkiekre, Istennel és testvéreinkkel való áldott közösségre a gyülekezetben.

Nehéz lenne felsorolni összes kiváltságainkat, csak még egyet szeretnék megemlíteni. Gondoltál-e már arra, milyen nagy kiváltságunk, hogy részesülhetünk a szentek közösségében? Ha a gyülekezet, amelybe jársz kicsiny is, gondoltál-e arra, hány millió testvéred él ezen a világon? Isten szeretete összeköt velük, és nemcsak azokkal, akik ma élnek, hanem azokkal is, akik már elmentek előre, és a megszámlálhatatlan mennyei seregek sokaságával. A kicsiny nyáj országa összehasonlíthatatlanul nagyobb, mint akármelyik legnagyobb földi állam.

Persze ezt a szellemi közösséget és a többi kiváltságot csak az tudja érzékelni, csak az tudja értékelni, aki nemcsaknévlegesen tagja egy gyülekezetnek, hanem valóságosan is a nyájhoz tartozik, amely amint láttuk, csak látszólagosan kicsiny, a valóságban azonban hatalmas.

Te is örököse lehetsz a fenti Igében említett országnak, ha elfogadod Jézus Krisztust személyes Megváltódnak.

Megtörtént ez már az életedben?

Füredi Kamilla

Alapítva 1908-ban

Alapítva 1981-ben

Published monthly by the
Hungarian Baptist Union of America, Inc.
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editor:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313) 382-3735

A szerkesztő bizottság tagjai:

Kish Ernő, Oláh Lajos
Szabó István

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices
SUBSCRIPTION FEE \$18.00 per year
Send subscription and change of address to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.
Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt.

A szerkesztőség korrektúrája alapján készítette:
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök/President:

MR. ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-7727

Alelnök/Vicepresident:

REV. LAJOS OLÁH
43 Yorkshire Rd., Scarborough, Ont. M1K 3B7
Tel.: (416) 752-1687

Tiszteletbeli elnök/Honorary president:

REV. DR. ALEXANDER S. HARASZTI
Henry General Professional Bldg.
Stockbridge, Georgia 30281
Tel.: (404) 474-3686, office; (404) 471-4183, res.

Főtitkár/General Secretary:

ISTVÁN SZABÓ
3827 N. Oak Park Ave., Chicago, IL 60634
Tel.: (312) 545-0898

Pénztáros/Treasurer: LOUIS DRESCHER

2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313) 382-3735

Lelkipásztor Szövetség elnöke:

REV. ALEXANDER KULCSÁR
225 East 80th Street, New York, NY 10022
Tel.: (212) 288-0258

Pénzügyi Bizottság elnöke:

ELMER KISH
924 Congress St., Fairfield, Conn. 06432
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazgatója:

ERNEST CZIRAKY
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-3288

A SZERKESZTŐ ROVATA

Magyar Szövetségünk életében a július hónap általában zsúfolt. Az idén különösen is az volt. Kedves olvasóink egyet fognak érteni velem, ha elolvasták ezt és a következő számot. Itt csak megemlítem a fontosabb eseményeket, néhány megjegyzést fűzve hozzájuk.

Füredi Kamilla misszionárius látogatása nem csak neki, de a mi gyülekezeteinknek is különleges alkalom volt. Áldásait később is tapasztalni fogjuk. A New York-i és az alhambrai nőikör áldozata (előző a Budapest—New York—Budapest, utóbbi az Amerikán belüli körutazások jegyét biztosította) példamutató volt. Gyülekezeteinknek ilyen módon alkalmat adott az Úr arra, hogy a külmiszióból egy kis részt átvállaljanak. Szövetségünk, ha kicsi is, rendszeresen támogatja testvérünket afrikai missziómunkájában.

A Rámai Tábori Konferenciák mindig is összefogták az egymástól távol élő gyülekezeteket, testvéreket. Így volt ez most is (július 5—7). Az idén az Ifjúsági Szövetség jól felhasználva a lehetőséget, egy régi jó szokást felelevenítve: rövid, de tartalmas közgyűlést tartott szombat délután. Beszámoló, választások után még bibliaversenyre is futotta az időből és az energiából. (Az ifjúsági alkalmakról a beszámoló)

még nem érkeztek meg, de reméljük, nem maradnak el végleg.)

A Közgyűlés (július 23—25) Kish Ernő testvér példás vezetésével, a clevelandi vendéglátók nagyszerű helytállásával, áldásosan telt el. Beszámoló, sok-sok éneklés közben — mint minden évben lenni szokott — választásokra is sor került. Ennek eredményeként Kulcsár Sándor New York-i lelkipásztor lett a szövetség elnöke a következő terminusra. Köszönjük Kish Ernő testvér helytállását az elnöki munkában, s reméljük, hogy talentumait hasznosítani fogja a szövetségi munka más területein. A közgyűlés anyagát, képeit a következő számban olvashatjuk majd. Most csak néhány már készen levő írást tudok sorba venni.

Kedves olvasóink leveleit, írásait továbbra is szívesen fogadom. (szerk.)

**A RAMAI TÁBORBAN
A
ZÁRÓ KONFERENCIÁT
SZEPTEMBER 4—6-IG
TARTJUK.**

**Szeretettel várunk mindenkit
Táborbizottság**

Galileai meditáció

„Az Úr van ott!”
(János 21:7)

Reggeledett. A csónakban néhány fáradt tanítvány evezett a part felé. A szürkületben látni lehetett, hogy ott valaki várja őket.

A hangját is meghallották:
„Fiaim, van-e valami ennivalótok?”
Szélcsend volt. A víz tükörsima.

Most is az.
Kedvem volna kiáltani, de inkább hallgatok.
Nézem, mit Ő is látott:
a tengert, a dombokat
s a Feltámadottra gondolkodom.

Halászkok, bűnösök barátja,
mondd, hogy lehet, hogy
János felismert a szürkületben?
„Az Úr van ott!” — kiáltotta, míg a többi
hat tanítvány csak egy embert látott a parton.
Talán mert jobban szeretett?
Mondd, hogy lehet, hogy
Péter azonnal kiúszott hozzád,
míg társai a hajóval vesződték?

Mester! Add János szeméit nekem!
Hadd lássam én is, hogy merre vagy.
Hadd ismerjelek föl szürkületben is.
S hadd mondjam el, mint egyszerű halászod
másoknak is: az Úr van ott!
S add nekem Péter gyorsaságát!

Hozzad úszni, futni, könyörögni, énekelni jó.
Téged keresni, utadat járni gyönyörűség.
Hangodat hallani áldások kezdete.
Mintha e hegyek ma is
visszhangoznának egykori szavaidat, amint
halászaidhoz így szóltál:
„Vessétek ki a hálót
a hajónak jobb oldala felől és találtak.”

Alakod ma szemekkel nem látható,
hangod nem a fülünkkel hallható.
De itt vagy, amint
a tó csendes vizét szeli hajónk,
és ott vagy hol tanítványaid
kereső tekintettel
a szürkületben s az élet gondjain át is
Téged keresnek.

Genezáret tava, 1985 február **Herjeczki Géza**
(A Várj még! című, nyomtatás alatt lévő kötetből)

33. TÁBORI KONFERENCIA

Ráma-tábor, 1993. július 3–5.

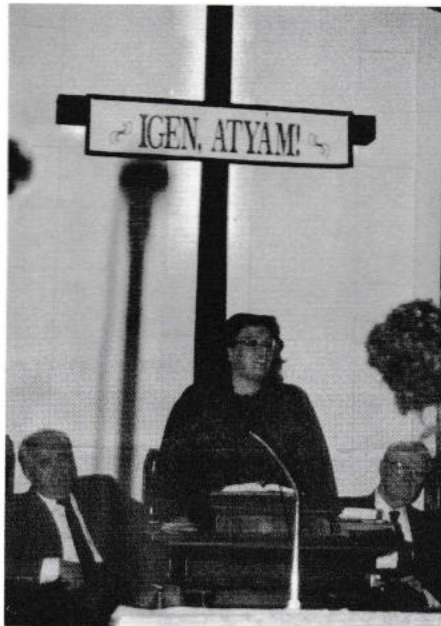
Jelige: „Igen, Atyám!”

Az Úr iránti mélyszéles hálával zártuk be a Rama Táborban tartott 33. nyári konferenciát, a lelki feltöltődés, a testvéri találkozás drága alkalmát, három igazi meleg, verőfényes napot. Mint minden évben, ezúttal is elmondhattuk: „Mily jó és gyönyörűség az atyafiak együttalakozása!”

Annak ellenére, hogy a lelkipásztorok és a távoli gyülekezetek tagjai közül többen nem tudtak eljönni, nagyon sokan voltak. Sajnáljuk, hogy **Kish Ernő** elnök testvérünk egészségi okok miatt nem lehetett köztünk. Hiányoltuk a régi hűséges táborlátogatókat is, akik már hozzátartoztak minden konferenciához, de idős koruk, betegségeik és gyengeségeik miatt lassan elmaradtak. Az azonban örömdolog, hogy helyükbe léptek a fiatalok, az újabb generáció, frissen és szolgálatra készen. Ez évben nagyon sok fiatal jött el, s a konferenciára egész kis sátorváros épült a hatalmas fenyőfák alatt.

A konferencia hivatalos megnyitása szombat délután volt, a szokásos felvonulással és zászlófelvonással. A keresztyén zászlót ezúttal **Boros József**, a romániai magyar ifjúság lelki munkása emelte magasra. Egy fiú és egy leány imája után felhangzott a magyar himnusz, majd a kanadai, amerikai és a székely himnusz. Ezután minden az előre megtervezett program szerint haladt. A konferencia jelmondata az Úr Jézus két emlékeztető szava volt: „Igen, Atyám!” Ez a két szó kifejezi kísértésekkel telt napjaink hívőinek alázatos meghajlását Isten akarata előtt. Az engedelmségben legfőbb példaképünk Jézus, aki vérvérejtékes ima-harc után ki tudta mondani: „Ne úgy legyen, ahogy én akarom!” Ezt

a gondolatot hozta élet-közelbe **Kulcsár Sándor** lelkipásztor igehirdetése. **Dr. Haraszi Sándor** pedig a három zsidó ifjú hűséges helytállásáról szólt, szilárd hitük és feltétel nélküli engedelmségük megmarad akkor is. „Ha nem tenné is” az Úr. Vasárnap délelőtt Jézus hívó szava hangzott az Igéken keresztül. A *Jer és kövess engem!*” Ige alapján **Bákai Barna** buzdított imára, majd **dr. Herjeczki Géza** lelkipásztor igehirdetésében szólt hozzánk

Füredi Kamilla misszionárius prédikál. Mellette Oláh Lajos házigazda és dr. Haraszi Sándor

Jézus hívása: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan!” Ami a nagyok és bölcsek előtt örök titok marad, azt kínálja fel nekünk

Jézus. „Igen, Atyám, mert így volt kedves előtted!” Ám a tanítványságnak, s a korának is ára van: „Aki utánam akar jönni, tagadja meg magát...” üzent az Úr vasárnap este **Füredi Kamilla** misszionárius szolgálatán keresztül.

„Nyisd meg az én szemeimet!” — kértük a zsolnártíróval együtt az utolsó imaórán,

Úrvacsoravételre készülődve

melyet magyarországi vendégünk **Szilágyi Ferenc** vezetett.

Segítsen meg az Úr mindnyájunkat, hogy amikor újra szétszóródunk ezen a hatalmas kontinensen, a konferencián nyert javakból meg tudjuk elégiteni a ránk váró éhezöket!

Az igehirdetések között örömmel hallgattuk ifjaink szolgálatát, a verseket, énekeket, hangszerszólókat, a detroitiai zenekarát, és a férfikart. A fiataloknak szombat délután alkalmuk volt egy külön összejövetelre, az *Ifjúsági Szövetség* tisztújítására és a *bibliai vetélkedőre*.

Külön szeretném megemlíteni, milyen kedves lelki ajándék volt számunkra, hogy közöttünk lehetett **Füredi Kamilla**, az afrikai Sierra Leone-ban szolgáló magyar misszionárius. Már első este érdekes beszámolót hallottunk tőle, vasárnap este pedig komoly és tartalmas igehirdetést. Nagy élmény volt a délutáni kötetlen beszélgetés is, amikor testvérnőnk válaszolt érdeklődő kérdéseinkre. Kedves, közvetlen lény, hűséges helytállása, bizottságtétele alapján szívünkbe zártuk őt, további munkáját az itteni testvériség szeretetével, imádságával és támogatásával kívánja kísérni. Kérjük, hogy ezt a gondolatot azok is tegyék megukévá, akik nem voltak a táborban! Ne feledjék el, hogy Kamillának nagyon nehéz körülmények között kell helytállnia, melyeken mi is könnyíthetünk.

Végül köszönetet mondunk minden szolgálattevő testvérünknek, a lelkipásztoroknak, pénztárosunknak, szakácsnőnek és az önkéntes segítőknek. Az Úr tegye életünkben gyümölcsözővé mindazt, amit a konferencián nyertünk!

O. L.-né

Táborozók a kápolna előtt

Beszámoló a New York-i Ifjúsági Találkozóról

1993. május 28—30.

A New York-i fiatalok és az egész gyülekezet reménykedve várta ezt az ifjúsági találkozót. Közös óhajunk az volt, hogy Isten áldja meg a találkozón résztvevő testvériséget.

„Ifjak Krisztusért” — volt a főtémánk. Minden igehirdetés valamilyen oldalról megvilágította, hogy egy mai hívő fiatal, hogy teljesítse hivatását, mint „Krisztus katonája”.

Az első estén (péntek este) Novák József alhambrai lp. hirdette az Igét 1Sám 16:11-13 alapján az akkor már jelenlevő vendégekből és helyi fiatalokból álló gyülekezet előtt. Engem két gondolat ragadott meg. Az első az, hogy Isten olyanokat választ, akik e világ szemszögéből tekintve esélytelenek. Isten esélyteleneknek ad lehetőséget, hogy Őt szolgálják. A másik fontos üzenet, hogy ma Isten nem csak a prófétahoz szól, hanem minden hívőhöz, akár fiatal, akár idősebb. Hála az Úrnak, már ezen az estén is érezhető volt, hogy Ő akar hozzánk szólni, és hogy áldást rejteget a számunkra.

Szombat reggel kirándulni indultunk. Az idő is olyan volt, hogy a szabadban nagyon jól érezhettük magunkat. A focizás és röplabdázás után ebéd következett; majd egy közös beszélgetés, amit Novák testvér vezetett. A beszélgetés fő gondolata, ill. kérdése az volt, hogy a mai hívő fiatalok hogyan legyenek az Úr bizonyosságtévői a munkahelyen és az iskolában?

Eközben a gyülekezet konyhájában szorgos kezek készítették számunkra a finom vacsorát, s így mire visszaérkeztünk délután a gyülekezetbe, már terített asztal fogadott bennünket.

Az esti istentiszteleten dr. Herjeczki Géza detroiti lp. hirdette az Igét az Efézus 6:10-20 versek alapján. Az igehirdetés fő gondolata: „Felkészülés a nemes harcra.” Megérthettük az igehirdetésből, hogy akár tetszik, akár nem, minden hívő ember harcban van. Ezt a harcot nem mi kezdtük ugyan, de nekünk kell megharcolni. A harcunk nem reménytelen, bár az ellenség erős, hiszen az erősebb, a győztes, a mi Urunk mellettünk van. Nem kétséges az, hogy győzni lehet az ellenség felett. Öltözzük fel az Ige által ajánlott harci öltözetet és úgy menjünk a harcba, bátran, naponként új erővel.

Az igehirdetés után a fiatalok egy része városnézésre ment, a fáradtak nyugovóra tértek. A házasságok családonként voltak elszállásolva, a fiúk az imaháznál, a lányok pedig Bronxban, Fejér testvérék házában.

Vasárnap a közös reggeli után imaóra következett, amelyet az AMBISZ két vezetője tagja vezetett, dr. Haraszi Leland alelnök és Oláh Imre zenei felelős. Két

mája a Szentlélek kitöltetése volt, pünkösöd vasárnapja lévén. Két fiatal vezette a bibliaórát is: Báka Barna az AMBISZ elnöke és Szomor Oszkár pénztáros. A fiatalok na-

A fiatalok egy része az imaház bejárata előtt

Az összevont ifjúsági énekkart Oláh Imre vezeti

Szombat esti kirándulás a New York-i kikötőbe

téma is volt ezen az imaórán: a szülők iránt való engedelmesség, a másik a Szentlélek munkájáért való hálaadás. Az imaóra után bibliaóra következett, amelynek té-

gyon aktívan részt vettek, így igazán öröm volt egymás hite által épülni, és mások buzgóságát látva mind erőre kaptunk. Istené a dicsőség, hogy a Lélek által Ő

maga is végzi a munkát bennünk és általunk.

A délelőtti igehirdetés fő témája a „szabályszerű küzdelem” volt. Zeffer Béla clevelandi lp. szólt hozzánk az 1Tim 6:11-12 és a 2Tim 2:3-5 alapján. A harc állandóan folyik és nekünk mindig készen kell lenni. Tudnunk kell, hogy hol a helyünk, és ott kell lennünk, ha győzni akarunk. Ha felkészültünk jól a harcra, akkor maga az Isten az, aki a völgyből a hegyre vezet bennünket. Egy hadsereg csak úgy győzhet, ha engedelmesen követi a vezér utasításait. Figyeljünk a mi Vezérünk szavára és engedelmeskedjünk.

A délelőtti igehirdetés után ebéd következett, majd a „Fórum”. Az ifjak által írásban feltett kérdésekre kaptunk feleletet a lelkipásztoroktól. Azt hiszem ez nagyon építő volt, és máskor is szükség lenne az ilyen alkalomra, amikor olyan kérdések hangzanak el, amelyek valóban a fiatalok szívében és mindennapi életükben fogalmazódnak meg.

Délután ismét Novák testvér hirdette az Igét 1Tim 6:12-16 és 2Tim 4:7-8 alapján. A „megjutalmazás — korona” volt a közép-pontban ezen az alkalmon. Isten egyedül halhatatlan és örökkévaló. Akik Isten oldalán harcolnak, azok nyernek örök életet, mert Isten így döntött az övével kapcsolatban. Isten szemszögéből nincs kétely és bizonytalanság, Ő már győzött, harcoljunk mi is a győztes oldalon. Akik Őt elutasítják, azok az örök kárhozatra jutnak. Isten megjutalmazza örök élettel és koronát ad azoknak, akik az Ő megjelenését várják.

A vendégek egy része már vasárnap este haza indult, a többiek a hétfői nap folyamán tértek haza. Hétfő este a New York-i fiatalok összegyűltek Novák és Kulcsár testvérekkel együtt. Úgy hiszem mind örömmel és megújult lélekkel mondtuk el egymásnak, mit végzett el bennünk az Úr ezen az ifjúsági találkozón. Istené a dicsőség, hogy volt hozzánk szava. Ő az, aki igazán boldoggá teheti és teszi életünket.

Gáncsos György
New York

A bosszúállásról

Hallottatok, hogy megmondattok: Szemet szemért és fogat fogért.

Én pedig azt mondom nektek: ne álljatok elene a gonosznak, hanem aki téged arcul üt jobb felől, fordítsd feléje a másik arcodat is.

És aki törvénykezni akar veled és elvenni a te alsóruhád, engedd oda neki a felsőt is.

És aki téged egy mérföldre kényszerít, menj el vele kettőre.

Aki téled kér, adj neki; és aki téled kölcsön akar kérni, ne fordulj el attól.

Az amerikai magyar baptista nők konferenciája *The American Hungarian Baptist Women's Conference*

Cleveland, 1993. július 24.

ELNÖKI JELENTÉS: Kulcsár Anna Mária, New York

„Mert hiszen egy lélek által mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok; és mindnyájan egy lélekkel itattattunk meg!” (1Kor 12:13)

Szeretett Nőtestvéreim!

Kiváltságos alkalomnak tekintem ezt a testvéri összejövetelt, amit évenként megtartunk itt Amerikában, vagy Kanadában, amikor gyülekezeteink nőtestvérei és Nőszövetségünk tagjai találkozunk egymással az Úr lábainál. A mi összejövetelünk célja, hogy Jézus Krisztust, a mi Megváltónkat együtt dicsőítsük, megosszuk lelki élményeinket és egymás hite által épüljünk.

A fent említett Ige egy csodálatos egységet mutat meg, amit mi jelenlévők is megéreztünk. A Lélek, amely kitöltötte reánk, eggyé tett bennünket egymással. A távolállók közelvalókká lettünk e Lélek által. Csodálatos a Lélek egységében egymásra találni. Egy meleg kézfogásban a lelkünk megérzi, hogy az a másik személy testvérem és egy testhez, Krisztus testéhez tartozunk.

Ennek a Léleknek világosságában meglátjuk, hogy az Úr minket egy nagy és szent munkára hívott el. A kegyelmi ajándékok, amelyeket egyenként nyertünk, ugyanazon Lélek által adtak. Az Úrra figyelő, és engedelmes Lélek felismeri, hogy milyen ajándékokat kapott az Úrtól.

A mai modern kor tendenciája merőben ellentétes a hívő nő nézeteivel és beállítottságával. A feminizmusért harcoló nők célja, hogy bizonyítsák rátermettségüket, helytállni tudásokat az élet minden területén. Azt az egyenlőséget, amit napjainkban éppen oly nagy kiállással törtetnek kiharcolni, az Úr Jézus már 2000 éve biztosította, és fölkinálja minden hívő nőnek. A Galata 3:28-ban ezt olvassuk: „Nincs zsidó, sem görög, nincs szolga, sem szabad; nincs férfi sem nő, mert mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban!” Ebben a lelki egységben élve, először a családban, a gyülekezetben és a társadalomban az Úr gyümölcsözővé teszi munkánkat. Az igazi nagyság titka a csendben, de kitartóan végzett szolgálat. Erre pedig mi is, mint törékeny edények, gyöngébb nem, alkalmassá válhatunk. Pál apostollal együtt mondhatjuk mi is ezt: „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít!”

Ha néha meg is lankadunk, biztassuk

egymást énekelve, boldogan: „So'sem fárad el a lelkünk, Nem tesszük le fegyverünk...!” Legyen ez a konferencia is egy erőnket megújító, új cél elé állító, kedves együttlét.

A Nőszövetségben belül a gyülekezetek női körei megtaláljuk a módot arra, hogy az első keresztyén nők példájára, javainkból is szolgáljunk az Úrnak; anyagi segítségünkkel egy könnyet letörölni, segíteni egy szenvedőn, vagy az Úr ügyében fáradóknak terhein könnyíteni. Isten segítségével mindnyájan igyekeztünk is ezt végezni a magunk helyén.

Így történhetett meg az is, hogy most közöttünk lehet Füredi Kamilla lelkész-misszionárius nővérünk, mert a New York-i női kör vállalta az útiköltségét Budapest—New York és New York—Budapest között, és az alhambrai testvérek pedig az amerikai utazásainak költségeit fedezték, mely szolgálatokért köszönetünket kívánjuk nyilvánítani. Bizonyos vagyok afelől, hogy Kamilla szolgálatai közöttünk nagy áldást jelentenek mindenkinek. Remélni merem, hogy ez a misszió alkalom kedves nőtestvérünk számára is áldást, közelebb-ről való megismerkedést, és újabb tapasztalatokat jelent.

Nőszövetségünk nevében minden jókedvű adakozónak köszönetet mondunk adományáért. Istennek gazdag áldása nyugszik meg mindannyiunk életén és szolgálatán.

Vannak olyan gyülekezetek, ahol még szervezett formában nem működnek női körök. Biztatjuk nőtestvéreinket, hogy tartsák fontosnak ezt a lehetőséget és használják ki. Az Úr Igéje mellett töltsenek több időt, hogy az egymással való közösséget ilyen formában is gyakorolhassák. Erre mindenkit biztatunk, mert meggyőződésünk szerint megéri. Imádkozunk ilyen irányú haladásért is!

Befejezésül hadd köszönjem meg mindenkinek Nőszövetségünkben végzett munkáját, és kívánok minden nőtestvérnek sok fizikai és lelki erőt, hogy hivatásunkat híven betölthessük Isten dicsőségére, és egymás javára, örömére.

Kulcsár Anna Mária

Gyülekezeti hírek

CLEVELAND

Magyar Bethánia Baptista Gyülekezet Lelkipásztor: Zeffer Béla

id. Kirják János testvér és felesége Rozália testvérnő, 55. házassági évfordulót ünnepeltek május 23-án. Együtt voltak a gyülekezettel a gyermekek és az unokák, ahol örömmel adtunk hálát Istennek a ritka alkalomért.

Isten Igéjét az És. 26:1-4 alapján hirdette lelkipásztor testvérünk. Mi a hosszú házasság titka? Két tény volt megemlítve: az Isten alapjaira épített házasság élet, és az Istentől kapott élet.

Isten megőrzi a reá támaszkodó embert békességben. Hosszú élettel elégti meg, és megmutatja szabadítását.

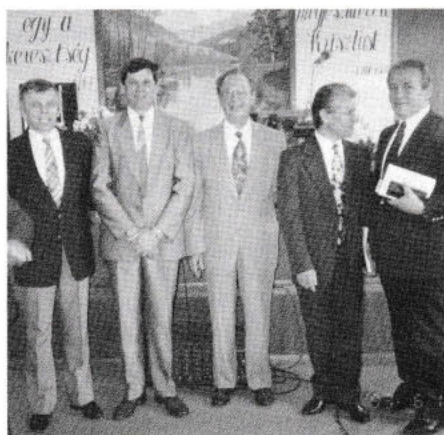
A házasságot Isten szerezte, hogy a házaspár egymás öröme, boldogságára és Isten dicsőségére éljenek.

Ezekről a gondolatokról szólt egynéhány szóban id. Kirják testvér.

Kívánjuk Kirják testvérek házasságára a jó Isten áldását; erőt, egészséget és sok boldogságot adjon a jó Isten.

*

Kettős ünnep volt június 13-án gyülekezetünkben: lelkipásztori beiktatás és bemerítés. Jelen voltak szövetségünk vezetői és más gyülekezetből vendégek. Kulcsár Sándor New York-i lelkipásztor testvér hirdette Isten Igéjét 2Tim 4:1-5. versek

A beiktató istentisztelet után. Balról: dr. Herjeczki Géza misszió bizottsági elnök, Zeffer Béla beiktatott lelkipásztor, Kish Ernő szövetségi elnök, Szabó István szövetségi főtákar, Kulcsár Sándor a Lelkipásztor Szövetség elnöke.

alapján, hangsúlyozva a lelkipásztor és a gyülekezet szolgálati feladatát.

Majd Kulcsár testvér kérdésekkel és ígérekkel fordult a lelkipásztorhoz és a gyülekezetéhez. A válaszok elhangzása után-

testvérünk imádkozott az újonnan beiktatott lelkipásztorért és a gyülekezetért.

Köszöntések következtek.

A helyi gyülekezet részéről az énekkar üdvözlése, szavaltatok, Ilyés Zsuzsa és Borbély Enikő, a gyülekezet nevében Kiss Sándor testvér köszöntötte a beiktatott lelkipásztort.

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség részéről: Kish Ernő elnök testvér Floridából; Szabó István főtákar testvér Chicagóból; dr. Herjeczki Géza lelkipásztor, missziós elnök Detroitból. Oláh Lajos lelkipásztor Torontóból, Dr. Dennis Betts az Amerikai Déli Szövetség ohioi igazgatója levélben köszöntötték Zeffer testvért és a gyülekezetet.

*

Délután 3 órakor bemerítési ünnep volt. Már másodszor mozdult meg a víz ebben az évben. Mody Erzsébet testvér öltött fehér ruhát, hogy Jézus Krisztus paran-

A bemerítésre készülő Mody Benjáminné és Zeffer Béla lelkipásztor

csára a hullámsírba lépjen, és ezáltal örök szövetséget kössön Megváltójával. Kulcsár Sándor New York-i lelkipásztor Mt 3:14-17 versek alapján hirdette a bemerítés szereztetését és annak fontosságát. A bemerítést és a következő kézzátételt Zeffer Béla helyi lelkipásztor végezte.

Áldásos szolgálatokkal a helyi gyülekezet énekara és a Chicagóból jött testvérek szolgáltak isten dicsőségére.

Maradjon Isten áldása minden mozanaton, és adja Istenünk, hogy még sok lélek által növekedjen az üdvözültek száma.

DETROIT

The First Hungarian Baptist Church Lelkipásztor: dr. Herjeczki Géza

Detroit magyar népe számára különös és szomorú eseményt hozott e június. A hó végén megtörtént amiről egy idő óta beszéltek, hogy (egy ünnepi ebédén, melyen a hívek, s a magyar egyházak lelkészei, képviselői is részt vettek) elkészült a **Szent Kereszt Római Katolikus Egyház** két lelkipásztora Nt. Pocsai Vendel és Nt. dr. Füzér Julián, mindketten Ferences-rendiek. Hazarendelték őket Magyarországra. Miért neveztem ezt különös és szomorú eseménynek? Azért, mert ez az egyház a környék legnagyobb magyar egyháza, hatalmas temploma a legszebb az általam ismert magyar templomok között, és hívei mindeztidáig fenn tudták tartani működését. Nem elnéptelenedésről van szó. S nem arról, hogy nincs szükség többé igehirdetésre, lelkigondozásra.

Nem értjük, miért döntöttek úgy a Ferences-rendben, hogy **a magyar szolgálat folytonosságának biztosítása nélkül hazarendelték** e két idős, de a helyükön jól munkálkodó magyar papot. Reméljük, hogy az Úr valamiképpen gondoskodni fog arról, hogy magyar igehirdetés hangozzon még arról a szószékről is.

*

A tábori konferenciára szokás szerint majdnem mindenki átment Kanadába. Ott találkoztunk **Füredi Kamilla misszionárius** testvérnővel. Programja úgy alakult, hogy onnan Detroitba vette útját. A néhány nap hamar elszaladt. Sajnos nálunk csak egy hétköznapi istentiszteleten vett részt. „Ne félj, te kicsiny nyáj!” hirdette közöttünk az Úr bátorító szavát, majd vetített képes beszámolót tartott Sierre Leone-i szolgálatáról. Megtanultunk egy afrikai éneket is (O lo maccsir mong — Vérért adta értem). Örültünk a személyes találkozásnak, melynek során az eddig is meglevő kapcsolatok még szorosabbakká váltak. Az Úr áldását kívánjuk Kamilla testvérünk szolgálatára.

*

Július 9-én éppen, hogy elment Füredi testvérnő, amikor megérkezett az ugyancsak amerikai körúton lévő **Boros József** testvér. A Romániai Magyar Baptista Ifjúsági Szövetség (ROMABISZ) volt elnöke dr. Haraszi Leland meghívására érkezett az Ifjúsági Szövetség közgyűlésére, s egyúttal a magyar gyülekezetek, fiatalok meglátogatására. Boros testvér vasárnap beszámolt az erdélyi fiatalok missziómunkájáról, a Mustármag kiadásával kapcsolatos változásokról (az új technikai berendezésekről, melyek beszerzéséhez mi

is hozzájárultunk tavaly). Figyelemmel kísérjük az óhazai missziómunkát, s áldást kívánunk a fiatalok szolgálatára is.

Boros testvér kérésére készítettünk az imaház előtt emlékül ezt a csoportképet, mely lehet, hogy e lap hasábjain hamarabb hazáér, mint József képgyűjteményével.

A detroiti gyülekezet egy része július 11-én. Balszáron felül Boros József, jobbszáron középen Bancsov Károlyné.

Miután testvérünk New Yorkból érkezett, magával hozta a **Bibliai verseny „vándor kupáját”**, melyet az idén a detroiti fiatalok nyertek el, miután a rámai biblia-versenyen ők lettek az elsőek. Miután ott ez nem történhetett meg, a vándor kupa megérke-

A bibliaverseny-győztes detroiti csapat

zésekör örömmel fényképet is készítettek a fiatalok, melyen az egész csapat látható, Szilágyi Éva kivételével.

*

Július 19-én újabb vendéget köszönthetünk: **Für Imre** nyugalmazott lelképásztor testvér jött meglátogatni testvéröccsét, a rokonságot, valamint gyülekezetünket. Hiszszük, hogy az Úr áldásossá teszi ezt a látogatást is úgy a gyülekezet(ek), mint Für testvér számára.

Máté

JUNE AT BETHESDA

Each month brings a variety of activities from which our elderly choose. Additionally, the month of June covered Flag Day and Father's Day. Both holidays were celebrated with appropriate decorations and programs. The gentlemen of Bethesda fill a special service in their quiet, simple ways—to one another and to the more outgoing ladies who enjoy communicating. For those with sight impairment, the highlights of the newspaper are read daily by 2 of our women. Everyday one of our gentlemen is found reading his Bible. I am reminded of the verse in Psalm 22:4 "Our fathers trusted in Thee: They trusted, and Thou didst deliver them".

The City of Palm Bay Fire Department personnel visited Bethesda to inspect, instruct and answer questions concerning emergency evacuation of residents. This is especially important to our newcomers and a refresher course for all dwellers and employees. Staff was given fire safety directives with reference to the use of fire extinguishers, pull-stations and assistance in an orderly and quick vacating of the premises.

After the Fire Department personnel left and while all residents and staff were present, a surprise Employee Recognition program was held. Marguerite Jones read the statement of *thank you* from Annie Bishop (voted Mrs. Bethesda for 1993), representing all residents. A small gift certificate was presented to each staff associate in gratitude of their valuable service. A beautiful cake with the inscription "Thank you for 202 years of service" was served with punch for all to enjoy. Of the 29 workers, the following employees made up 102 years of service:

Yoshiko Triebell, Mildred Krehely, Betty Mills, Monica Edman, Edith Wilson.

We appreciate their daily service to our very special residents and trust they feel rewarded for their efforts.

In closing we thank you for remembering Bethesda in your prayers and support.

*"He leads us on by paths we did not know;
Upward He leads us, though our steps be slow,
Though oft we faint and falter on the way,
Though storms and darkness oft obscure the day;
Yet when the clouds are gone,
We know He leads us on."*

*He leads us on through all the unquiet years;
Past all our dreamland hopes, and doubts and fears,
He guides our steps, through all the tangled maze
Of losses, sorrows, and o'erclouded days;
We know His will is done;
And still He leads us on."*

By Nicolaus L. von Zinzendorf (1770—1760)

God bless you richly.

Ernest Cziraky
Administrator

CONTRIBUTIONS

JUNE, 1993

Silliman Memorial Baptist Church	\$ 37.00
Bethesda Baptist Church	225.00
Mrs. Rose Newman	25.00
Anonymous Donor	100.00
Anonymous Donor	247.50
	\$634.50

In loving memory of Rev. & Mrs. Stephen Gazsi	
By Mrs. Olga Kasa	100.00

In loving memory of Elizabeth Perte Balla	
By Mr. and Mrs. Ernest Kish	25.00

In loving memory of Helen Molnar	
By Mr. and Mrs. Fred Baker	10.00
	135.00

Total \$769.50

ISTEN ÚJ SZÍVET ÍGÉR

Ezékiel 36:24-38

Minden ember szíve romlott, gonosz. A rosszra, a bűnre, a gonoszságra hajlamos csupán, a jóra képtelen.

Ebben a kétségbeesítő helyzetben csupán egyetlen megoldás kínálkozik: ki kell cserélni a szívet! Ezt a fontos műveletet egyedül Isten képes elvégezni. Ebben az Igében talán az a legnagyobb érték, hogy Isten maga tesz ígéretet a szívcsereére.

Isten a szívcsereét megfelelően előkészíti: „Kihozlak benneteket a népek közül, összegyűjtelek az országokból és beviszlek benneteket a saját földetekre”. A tőle távol élőket közel viszi magához. Második lépésként: „Tiszta vizet hintek rátok, hogy megtisztuljatok. Minden tisztátalanságotokból és minden bálványotoktól megtisztítalak benneteket”. Ez a tiszta víz az Isten Igéje. A kézbe került Biblia csodálatos változást, tisztulást hoz létre minden ember életében.

A szívcsereére csak ezt követően kerülhet sor. Isten eltávolítja a kőszívet és hússzívet ad: „Új szívet adok néktek és új lelket adok belétek!” Az én életemben is megtörtént-e már a szívcsere?

Nagy Zsigmond (Áhítat)

Rev. A. BARTON BROWN

~~~~~ **TO KEEP ME FROM EXALTING MYSELF** ~~~~~

Scripture: II Cor. 12:7-10 "Therefore, to keep me from becoming too elated, a thorn was given me in the flesh." v. 7

First, I want to tell you that it is pretty difficult to be humble when one is invited to deliver a sermon at the annual meeting of the Hungarian Baptist Union of America. In fact, it is not easy to be humble when a preacher is still pastoring a church eight years after he thought he was retiring. "Thank you, Hungarian Baptists, for receiving me with open arms and for giving me the opportunity to serve the Lord!"

Someone once asked Francis of Assisi why he could accomplish so much. He said, "This may be why. The Lord looked down from heaven upon earth and said, 'Where can I find the weakest, the littlest, the meanest man on the face of the earth?' Then He saw me and said, 'Now I've found him, and I will work through him. He will not be proud of it. He'll see that I am only using him because of his littleness and insignificance.'"

"Few of you were wise, or powerfull, or high social status, from the human point of view. God purposely chose what the world considers nonsense in order to put wise men to shame,

and what the world considers weak in order to put powerful men to shame. He chose what the world looks down on, and despises, and thinks is nothing, in order to destroy what the world thinks is important. This means that not one person can boast in God's presence." I Cor. 1:26-28.

Paul was a good Christian leader and pioneer. In fact, if you could deduct Paul and the Holy Spirit from the first century we should not be here today. Paul experienced a dramatic conversion to Christ. He traveled over much of the Roman Empire, after his new birth in Christ. He kept telling the good news that God had visited this planet in a Son. He determined to know nothing else than that Christ was crucified for our sins and resurrected for our justification. Even to this day we stand in awe of what Paul accomplished in securing a place for the Christian faith in a pagan world. He had much for which he might have boasted, but he chose to classify himself a servant of the Lord.

"I consider everything a loss compared to the surpassing greatness of knowing Christ Jesus my Lord, for whose sake I have lost all things." Phil. 3:8.

Yet Paul's prayers were not all answered, not in the way he wished. And it was because of this unanswered prayer that Paul learned humility. "To keep me from becoming conceited because of these surpassingly great revelations, there was given me a thorn in my flesh." (I Cor 12:7). What this says is that the one and only Apostle Paul had an affliction which he did not want, which he thought hindered his work for the Lord, and which bothered him no end. And he could not get rid of it — even through earnest prayer. And after he had pleaded for healing, he abruptly stopped praying about it because the Lord said to him, "My grace is sufficient for you, for my power is made perfect in weakness." (II Cor. 12:9)

Here's the stress of my sermon: there may come times to test our souls — when we are sure we are in the Lord's will and we are doing his work, and we need all our strength to do a good job, and we meet with some catastrophe or great setback. And we pray and pray, and we do not get the response we desire or expect. It is not easy to read any great meaning to what appears to be a handicap for our best efforts.

What was Paul's thorn? There are many theories about this, including malaria and a wife. Someone said, "It is not named, so some say that it could be most anything — just so we can all identify with the idea." My guess is that it was eye trouble. On the Damascus road at noon, "suddenly a light from heaven flashed around him." (Acts 9:3). When Paul got up from ground his eyes were open but he saw nothing. For three days he was in that condition. Now I turn to Galatians, where I read, "As you know, it was because of an illness that I first preached the gospel to you. Even though my illness was a trial to you, you did not treat me with contempt or scorn. Instead, you welcomed me as if I were an angel of God, as if I were Christ Jesus himself. What has happened to all your joy. I can testify that, if you could have done so, you would have torn out your eyes and given them to me." (Gal. 4:13-16).

When Paul wrote a letter he usually dictated it to someone with him. I Corinthians ends, "I, Paul, write this greeting with my own hand." Thus he penned the last greeting of the letter. But, when he closed the letter to the Galatians, he said this, "See what large letters I use as I write to you with my own hand.!" Was it because he had trouble seeing?

(To be continued)

DSIDA JENŐ:

KRISZTUS

Krisztusom,
én leveszem képedet falamról. Torz
hamisításnak érzem vonalait, színeit, sohase
tudlak ilyennek elképzelni, amilyen itt vagy.
Ilyen ragyogó kékszeműnek, ilyen jóllakottan
derűsnek, ilyen kitelt arcúnak, ilyen
enyhe pirosnak, mint a tejbeesett rózsza.
Én sok éjszaka láttalak már, hallgattalak is
számtalanszor, én tudom, hogy te egyszerű
voltál, szürke, fáradt és hozzánk hasonló.
Álmatlanul csavarogtad a számkivetettek
útját, a nyomor, az éhség siralomvölgyeit,
s gyötrő aggodalmaid horizontján már az eget
nyaldosták pusztuló Jeruzsálemed lángjai.
Hangod fájó hullámokat kavart, mikor
a sok beszéd után rekedten újra
szólani kezdte. Megtépett és színehagyott
ruhádön vastagon ült a nagy út pora,
sovány, szél-től-naptól cserzett arcodon
bronzvörösre gyúlt a sárgaság, s két
parázsló szemedből sísteregve hullottak
borzas szakálladra az Isten könnyei —

(55 éve halt meg Dsida Jenő (1907—1938) a magyar irodalom
egyik jelentős, Erdélyben élt egyénisége.)

Oláh Lajos: IHLETETT ÍRÁSOK

Az elmúlt év augusztusában megjelent egy válogatás Oláh Lajos lelkipásztor írásaiból *Ihletett írások* címen. Rövidebb írásmagyarázatok, alkalmi előadások és versek. Olvasásuk mindenki számára igen hasznos lehet.

A kiadást Vajda Pálné testvérnő áldozatos szeretete tette lehetővé, az általuk évtizedek óta végzett irat-misszió keretében.

Ezzel férje, a sokak által ismert Vajda Pál testvér emlékének is kívánt adózni.

A könyv megrendelhető Terézia Vajda címén: 51 Drajcott Drive, Toronto, Ontario M4A 1P3 — valamint az Amerikai Magyar Baptista Szövetséghez tartozó gyülekezetek lelkipásztorainál. A könyv önköltségi ára 5 kanadai dollár.

KÖNYVAJÁNLATUNK

Vajda Pálné: „Örömhír”

Új könyvet kapott a magyar nyelven olvasó hívők tábora: a Torontóban élő, de magyar körökben világszerte ismert Vajda Pálné (Kecskés Terézia) **ÖRÖMHÍR** című könyvét.

Szeretettel ajánlom olvasóink figyelmébe. Megrendelhető Terézia Vajda címén (51 Drajcott Drive, Toronto, Ontario M4A 1P3, Canada).

A könyvhöz Oláh Lajos torontói lelkipásztor, Szövetségünk alelnöke írt ajánlást. Előbb ebből idézünk, majd a kötet egyik írását közöljük. (szerk.)

...Férjével együtt szerkesztették egy kis evangéliumi lapot Örömhír címen. Ezt évtizedeken át küldték a világ minden tájára. Amerikából, Argentínából, Ausztráliából, Brazíliából és Európa különböző tájairól ma is érkeznek a köszönő és köszöntő levelek. Ennek a kis lapnak az értékét az is fémjelzi, hogy a kommunista hatóság fekete listán jegyezte, még magánpostaként sem volt engedélyezett.

Írásai mind biznyságtételek. Témái: az élet és halál, a bűn és a megtérés, az üdvösség és a kárhozat, a tiszta erkölcs, a gyakorlati keresztényi élet.

Aki a könyvet a kezébe veszi, hamar felismeri, hogy Kecskés Terézia nemcsak írt, de nagyon sokat olvasott is. Ezért az írások nem egy beszűkült, vallásoskodó egyén írásai, hanem egy széles alapokon nyugvó ismeret közlése. Telve illusztrációkkal, valós értékű példázatokkal. Lehetséges, hogy ez a könyv hamarosan kincseshányja lesz az igazhirdetőnek, mert elévülhetetlen értékek vannak benne időtálló stílusban megőrizve...

Oláh Lajos

„NE FÉLJ...”

Az ember élete telve van tragédiával, szívfájdalommal, gyásszal, csalódással, és a betegségek végtelen sorozatával. Ha erre gondolkunk csupán, valóban félelemmel tekinthetünk a jövőnkre. De az Úr így bátorít Igéje által: „Ne félj, mert én veled vagyok; ne csüggedj, mert én vagyok Istened; megerősítelek, sőt megsegítelek és igazságom jobbjával támogatlak” (És 41:10).

Jóbról azt olvassuk, hogy a nehéz próbák között is „bizott” és ez adott reményt szívébe a szenvedések között. Ő mondta: „Mert ő szemmel tartja mindenkinek útját, és minden lépését jól látja” (Jób 34: 21).

Egy költő a szenvedést „kényszerpihenésnek” nevezte. Pihenésnek nem nevezhető, de kényszernek igen. Nincsen benne költség, de mégis sok műdarab fogamzott benne. A nyomorúság idején ha el is keseredünk, de az Isten szabadításában való reménységgel el tudjuk szenvedni mindazt, amit emberek nem vehetnek le rólunk.

Gyakran megtörtént már, hogy áldott lelki munkát végeztek el azok, akiknek meg kellett állni a földiekért való nagy harcban. Vagy elvesztették legdrágább kincseiket: gyermekeiket, élettársukat, vagyonukat, egészségüket, szépségüket, stb. Beethoven hallásának elvesztése után írta legszebb zeneműveit. Milton legszebb könyveit megvakulása után írta. Így sorolhatnánk tovább.

Egy keresztény ember egyszer ezt mondta barátjának: „Valamikor nagyon nehéz meglátni Isten vezetését”. Amire a barátja így válaszolt: „Ha nem bízol valakiben, mikor nem látod, attól hogyan is várhatnál sokat.” Ha nem bízunk Istenben az életünk sötét óráiban, akkor nem bízunk Benne egyáltalán —, de semmiképpen nem úgy, ahogy Ő azt megérdemli.

Amikor Dánielt az oroszánok vermébe dobták, a halála elkerülhetetlennek látszott; de az Istenben vetett hit mégis győzött. Sokan megtapasztalták már velünk együtt Isten csodálatos szabadítását olyan esetekben, amikor a szabadulás reménytelennek látszott, „Mert az Úr angyalai tábort járnak az Őt félők körül”

Egy kedves modorú nő egyszer megismerkedett utazás közben egy másik nővel, akinek beszélgetés közben a következőket mondta: „Férjem tehetetlen és nyomorék, és van két beteges gyermekünk. Amióta férjem nem dolgozhat, nagyon lecsökkent bevételünk, ugyanígy, hogy a betegséggel járó kiadásokra alig telik; gyakran van úgy, amikor este ágyba megyek, hogy azt se tudom, hogy lesz-e másnapra ennivalónk.” Útitársnője részvétellel ezt kérdezte tőle: „Úgy látom, hogy a bajokból részükre kijutott bőven. Hogyan tudja elviselni az aggodalmakat?” Amire ő így válaszolt: „Én sohasem aggódom. Már régen megtanultam bízni Istenben, ezért nincsen okom az aggodalomra. Gyakran csodálkozással látom, hogy Isten milyen módokat választ megsegítésünkre. Nekem ilyenkor félre kell állnom és teljesen Istenre bízni magunkat, Akiben még sohase csalódtunk. Ennél meghatóbb drámát még nem írtak emberek. A múlt tapasztalataiból tudom, hogy Ő minden körülmények között átszeli bennünket.”

Az Isten gondviselésének minden egyes megtapasztalása közelebb visz Óhoz. Balgaság volna tőlünk ezt a nagy áldást el nem fogadni. Isten megígérte: „Ne félj, én megsegítelek!”

A kereszt keserű poharát szerette volna elkerülni a mi szenvedő Megváltónk is, de végül mégis ezekkel a szavakkal zárta le földi életét: „Atyám, a te kezébe teszem le az én lelkemet.” Ha Ő ezt tette, mi is bízhatunk az Atya gondviselésében.

„Saját gonoszságod ver meg”

Az Úr megszentelő Lelke által újjászült bennünket. De nem rabszolgának, nem csüggedőnek, nem közönyösnek, nem mások zsákmányának. A bűn a lélek AIDS-e. Elveszíthetjük általa bensőnk védekező képességét a nehézségekkel szemben: megijedünk az árnyékoktól, a sejtésektől, az előjelektől. Minden bűn, minden vétek újabb rést üt lelkünk falán. Magunk vagyunk a felelősek: saját gonoszságunk visszahív ránk, és megver, megbüntet. Ne mondjuk, hogy nincs bűnünk, hogy egy idő óta nem követünk el vétket, mert ezzel hazuggá tesszük Őt, és az igazságot sem szeretjük.

Az Úr összetörte minden igánkat, újjáteremtett minket: jó cselekedetre, szent életre, tökéletességre. Ha mégis rosszul megy valami, ver az élet, alázkodjunk meg előtte. Ő csak arra vár, hogy mikor segíthet. Szíve csordultig tele irántunk való szeretettel. Minden bűnünk Őt sebz, neki fáj. Atyai szíve hazavár ma is mindenkit.

Háló Gyula (Áhitat)

Krisztus katonái,

MEDDIG SZÓL A PARANCS?

Keresd ki a betűhalmazból a válaszokat! A fennmaradó betűket összeolvasva, Pál apostol válaszára találsz.

1. Pál apostol harcostársa
2. Ezzel kell jól gazdálkodnunk
3. Számár-beszéd visszafelé
4. Matuszálem fia
5. Lois unokája
6. Júda királya
7. A "vízből kikapott" nevének másalhangzó
8. Sodomai lakos neve visszafelé
9. A clevelandi lelkipásztor nevének magánhangzó
10. Innen származott Amós próféta
11. Jósias hadba ment ellene (2Krn 35,20)
12. Zsidó lázadó; négy száz követővel
13. A tékoabeli pásztorok közül származik
14. Bálam paripája a tükörben
15. Abimélek lakhelye
16. A "hét gyülekezet" egyike
17. Fineas apja
18. Még ez is húzza

T T Ó L U N R T U E
H Á I N K É É J É F
E L Á M E K H Z U É
U E S M Ó Ó E G L Z
D N J A E T L I E U
Á T I M Ó T H E U S
S U Z Z I Á S E N É
Á M Ó S S É I É U G
G É R Á R Á M A Z S

Jézus Krisztus utolsó imádsága

Szálltak még el szavak, fohások szenvedő ajkáról a kereszten, de ez volt az utolsó imádság, amelyet a földön élő emberként elmondott: „*Atyám, bocsásd meg nekik, mert nem tudják mit cselekszenek.*”

Összhatásában valami olyanféle érzést válthat ki bennünk ez az imádság, mintha azt mondta volna: Hát azért ami sok, az mégis csak sok. Mondott is Ő ilyent: „*Sok jó dolgot mutattam nektek az én Atyámtól, ezek közül melyikért kövezték meg engem?*” (Ján 10:32). Miért is jöhetett ajkára ez a sajátos imádság? Váratlanul nem érte a kereszthalál. Tudta, hogy a bűnösök kezébe adatik. Tudta, hogy meg fog halni, de harmadnapra feltámad. Szerette volna elkerülni ezt a torturát, de a Gecsemáné kertben elmondott imádságában kifejtette a teljes megadást, így szólván: „*Ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogyan te.*” Akkor hát miért? Ember volt, érző szívű ember, aki nem volt közömbös az őt érő fizikai, érzelmi és erkölcsi hatások iránt. Tehetetlenséggel vádolták: „*Másokat megtartott, magát nem tudja megtartani...*” Égő sebeit még reggel akarták enyhíteni. A latrok is megcsúfolták: „*Ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről...*” (Mt27:34-44). Imádsága ezekre utaló reagálás. És ez lett a tökéletes portré, amit csak megcsodálni lehet. Amiből lehet tanulni, erőt meríteni, de azt a szintet embernek elérni sohasem lehet.

Így imádkozott, mert szerette az övét. Mindvégig szerette őket. Hát igen! A szeretet sok mindenre képes. *Nem rója fel a gonoszt... a szeretet mindent eltűr... a szeretet soha el nem fogy* (1Kor 13). Ahol az első szeretet tüze ég a szívekben, ott a Krisztust követők nagy örömmel veszik, ha méltókká téteknak a szenvedésre Krisztusért. Mindegy, hogy kitől. És el tudják szenvedni egymást a szeretet által. De jaj ott, ahol kihül az első szeretet tüze! Addig falják egymást, míg fel nem emésztik (Gal 5:15). Akár Galáciában, akár Laodiceában, akár az utolsó időkben, mint napjainkban is.

Szeresd azért a te Uradat Istenedet teljes szívedből, teljes elmédből és minden erődből. Nem véletlenül és nem fölöslegesen kérdezte meg Jézus urunk Pétert: „*Simon Jónának fia, szeretsz-e engem?*” Mert más a fogadkozás, a szent szöveg, és más a szeretet.

És szeresd felebarátodat, mint te magadat.

Így imádkozott, mert **tudta, hogy nem tudják, mit cselekszenek.** Lehetetlen is, hogy tudták volna. Szörnyet kellett volna halniuk a rettenettől. Kezet emeltek, csú-

foló ajkat nyitottak az Istenre. Azt bántották, akit hódolattal kellett volna tisztelniük. Ő, a tudatlanság de sokra is képes! A pontosított tudás bölcs szabályozó erő. Az „én” úgy gondolom mindig a vádaskodások alapja. Hányszor száll fel az elkésett beismerés: Ha tudtam volna! Mit lehet ilyenkor kezdeni? Megbocsátani, ahogyan Isten is megbocsát. Aki a tudatlanság idejét elnézte és elnézi ma is. És imádkozni, ahogyan Jézus is imádkozott.

Sok mindent kell elnézni! Van, amit nem szabad észre sem venni. Aki tudatlanul cselekszik, azt meggyőzni sem lehet. Sokszor jobb meg sem ismerni, kiben mekkora a homály, az ismeret hiánya. Jézus tudta, hogy kortársai mennyit bírnak el. Ahhoz szabta magát. De nem is lehet igazi öröm villogni ott, ahol annak helye sincs. Ezen a területen olykor ellentétes mozgás is tapasztalható. Van, ahol jogosan várnánk el a több ismeretet, lelki világosságot a korábbi ismérvek alapján. Ám a világ istene megvakítja, megvakíthatja a korábban látókat is. Ezért bukácsolunk veremből verembe. Sokszor kell még imádságban kérni: Bocsásd meg tudatlanságunkat! A látás hiányát.

Így imádkozott, mert **az embernek fia nem azért jött, hogy kárhoztassa ezt a világot, hanem hogy megváltsa.**

Mint bárány az öt nyírók előtt, nem nyitotta meg száját. A szájaskodó, örökké panaszos áldozat sem az Isten előtt, sem az emberek előtt nem kedves. Nem is lesz soha engesztelő áldozat. Olykor még inkább mélyíti a sebet. Az utolsó ítéletkor az üdvözültek azt sem fogják tudni, hogy mikor hoztak kedves áldozatot.

Így imádkozott, mert **ez volt méltó őhöz.** Aki szidalmaztatván, viszont nem szidalmazott. Nem szállhatott le arra a szintre, amelyen vádolói, csúfolói voltak. El sem képzelhető a „feleselő megváltó”. De mennyi a feleselő tanítvány! A véget nem érő szóharc, az indulatoskodás. Annyit is ér a mi áldozatunk, bizonyosságtételünk.

Kell, hogy legyen minden keresztyénnek egy sajátos istenfiúi méltósága, amit soha nem adhat fel. Inkább a halál! A mellőzöttség, a félreállítás, mint a pozícióharc.

Szabad ugyan szívünkben fájdalmat hordozni, érezni a kereszt súlyát, azt, hogy a kereszt kellemetlen is lehet. De csak úgy, ahogyan azt Jézus utolsó imádságából megtanulhatjuk: Érző szívvel, áldozattal, megbocsátó szeretettel, méltósággal.

Oláh Lajos

VASÁRNAPI ISKOLA

1993. augusztus 22.

A CSALÁD

Ef 5:21-33; 6:1-4

Mondjuk, és így is van, hogy „ami-lyenek a családok, olyan a gyülekezet”. Ezt csak azok nem értik, akik „csak vasárnapi hívők”. A gyülekezeti élet és a családi közösség — természetükből adódóan — összefolynak ugyanis, hiszen mindkét közösségnek ugyanazok a tagjai. Az ünnepi ruha alatt is hatnapos önmagunk keresi a helyét a testvéri közösségben, megtérve, vagy megtérletlenül.

Mielőtt a család tagjaihoz szólna az apostol, egy általános szabályt fogalmaz meg, ami családra és gyülekezetre egyaránt érvényes: „Engedelmesek legyetek egymásnak Isten félelmében” (21.v.).

Megújult feleség (5:22-24). Rá vár minden kor férje; az engedelmes feleségre! A bűn a házastársak kapcsolatában legelőször az engedetlenségben, és az azt kiváltó és arra hivatkozó szeretetlenségben nyilvánul meg.

A férjnek kijáró engedelmisség mértéke ez: „mint az Úrnak”. Miért? Mert a megújult férj az a feleségének, ami a Krisztus az Egyháznak: feje és megtartója. Ezzel az ígérel csak az Urat nem ismerő hölgyek és „urak” szállnak vitába.

Megújult férj (5:25-33). A férfi uralomra vágyik, de bűnös módon — önzésből. Krisztus uralma, mint látjuk, a mi javunkra van („megszentel”, „dicsőségben maga elé állít”, szentségben és feddhetetlenségben). Ezt akarta, ezt elérte; Ő az Úr. A másik javának munkálása úri tevékenység, szeretetszolgálat. Ezt tette értünk az Úr Jézus. Szeretetének vagyunk a gyümölcse. Új életünk uralmát hirdeti. „Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeket, mint Krisztus is szerette az Egyházat” (25.v.).

Új házirend (6:1-4). „Új gyerekek” alcím illene ide, de a régiék úgy is maradnak, így jobb, ha a már meglévővel tesszük azt, ami a feladatunk:

„Neveljétek azokat az Úr intése és tanítása szerint”. A nevetlen gyermeknek hiába aggatjuk a szobája falát tele Ef 6:1 feliratokkal; ez nem az Úr tanítása szerinti nevelés lenne.

Az apu és az anyu kapcsolata — ahogy azt a gyerekek látják — az egyik leghatásosabb nevelőeszköz. A másik, a szülőknek a gyülekezettel és az Úrral való kapcsolata. Ezt a leckét azzal a felhívással kezdtük, hogy „Engedelmese legyetek egymásnak Isten féltelmében”. Az engedetlenség, az önzés nyílt vagy leplezettebb megnyilvánulásai a szülőknél, zsilipeket nyitnak a gyerekekben, ami mögül pokolnyi baj ömlik a meleg családi fészekbe.

Ha rend van bennünk, akkor rend lesz közöttünk is.

Aranymondás: Ef 5:21

N. J.

* * *

1993. augusztus 29.

ÚJ ERŐ

Efézus 6:10-20

A gyülekezet az új életet élők közössége. Láttuk, hogy a Szentlélek munkája egységet teremt a közösségen belül. Mai leckénk az egység szükségességét hangsúlyozza, a Gyülekezet és a világ egymásrahatását harchoz hasonlítva. Pál apostol a római katona fegyverzetével illusztrálja a harcra kész gyülekezet legfontosabb jellemzőit. Fontos megjegyeznünk, hogy itt nem egy személy, hanem a közösség felkészítése a cél. A Sátán támadásait csak a Krisztus csapatához tartozva védhetjük ki — itt nincs helye a lovagi tornának.

Parancskihirdetés (6:10-13). A legyengült katona még a bajtársait is veszélybe sodorja. Egy beteg minimum kettő másikat von el a harcból. A harc-

TERJED AZ EVANGÉLIUM

A Baptista Világszövetség (BWA) jelentése szerint a Közel-Keleten az állandó feszültségek és az egyre erőszakosabbá váló Iszlám jelenléte ellenére növekszik a baptisták száma. A térség baptistái a Biblia terjesztését igen fontos evangélizációs eszköznek tartják. Nemrégiben egy Ciprusban tartott gyűlésen örömdetes jelentések hangzottak el a nem-keresztények közötti misszió eredményéről, ugyanakkor szó esett az országoként váltakozó jellegű és erősségű üldöztetésekről is. Az evangélizálással csak mi foglalkozunk — mondta az egyik baptista vezető —, ez az oka annak, hogy üldöztetéseket is csak mi szenvedünk. (ABNews)

ba induló gyülekezetet a Krisztus tartja jó erőnlétben. A fegyverzetükről is Isten gondoskodik, hiszen az ördög csalárdságát ő ismeri a legjobban. Az ellenség nem „hús-vér” ember (hívó, vagy hitetlen), hanem a szellemi világ gonosz erői.

Fegyverkiosztás (6:14-17). — Megigazítottság és igazságosság (14.v.). Már az első világháborúban használtak olyan idegmérget az olasz fronton, aminek a hatása alatt saját társait látta ellenségnek és gyilkolta le a megmérgezett katona. A hovatartozás tudata és a hadvezérbe vetett bizalom nélkül nem lehet harcra szállni. Az „igazság” az Úr Jézustól eltanult életvitel következetes gyakorlását jelenti. — Készség (15.v.). A „békesség evangéliuma” az a hír, amitől a legjobban fél a Sátán. Nagy zajt csap, hogy az örömhír (Krisztus győzelme) ismerete híján könnyebben tartja túsul emberek milliárdjait. Ezért fontos, hogy a gyülekezet folyamatosan és készséggel hirdesse az evangéliumot. — Hit (16.v.). Istenbe vetett hitünk és védelmünk. — Üdvösség és Ige (17.v.). Milyen visszás attól hallani egy igehirdetést, akinek nincsen üdvbizonyossága!? Gondolataink és meggyőződésünk a ránk bízott üzenet erejéről védelmül szolgálnak, de a leghatásosabb fegyver is egyszerű.

Kapcsolattartás (6:18-20).

Valamikor trombitával és zászlójelzésekkel, ma rádión keresztül tart kapcsolatot a parancsnok a katonáival. A Krisztus seregében az ima a kapcsolattartás módja. Ez

- folyamatos („minden időben”),
- titkos („Lélek által”) és
- közbenjáró („minden szentekért”).

Aranymondás: Efézus 6,10.

* * *

1993. szeptember 5.

A VILÁGMINDENSÉG KEZDETE

1Mózes 1:1-15

„Világmindenség”-en a teremtett fizikai világot értjük. A Szentírás első mondata egy másik „világról” ad hírt, amit Isten akarata ural, ami nem fizikai, és annak nincsen kezdete. A teremtés története Isten hatalmáról és minden létező Istenhez való viszonyáról tanít.

A kezdet (1:1-5). A világmindenség

kezdeté az idő kezdete is, hiszen csak az anyag (teremtettség) és a mozgás (a fizikai világ törvényszerűségei) viszonylatában tudunk időről beszélni. Isten a Teremtő. Teremtés alatt a semmiből való létrehozást értjük, amit egyedül Isten tesz. Az Egek és a Föld (1.v.) az a hely, amit Isten hatalmának fizikai bizonyítékaival megtöltött, hogy dicsőségét hirdesse (Zsolt 19).

Mivel Istennek minden alkotása az Ő dicsőségét tükrözi, az a káotikus állapot, amiről a 2. versben olvasunk, már a Sátán (bukott angyal) és követőinek a teremtettségre mért hatását jelzi. Isten Szava ezt állítja helyre. A világosság és a sötétség ciklikus változása a napok (idő) múlását jelzi. A teremtés hat napján — e sorok írója — hat, 24 órából álló napot ért, ami (bár a Bibliának nem ez a rendeltetése) legalább annyira elfogadható és „tudományos”, mint minden más elmélet.

A szétválasztás (1:6-8). A teremtés 2. napjáról azt olvassuk, hogy Isten kettéválasztotta a világmindenséget, és abból az egyikbe helyezte az élővilágot. Mi tudjuk, hogy az Élet Forrása a teremtettségen kívül van, és attól független. A Szentírás sehol sem beszél a Földön kívüli létről.

A Föld (1:9-13). A Föld felületének $\frac{3}{4}$ részét víz borítja. A tudomány ma már értékeli és védi azt az ökológiai egyensúlyt, aminek a felbomlása katasztrófális lenne. Minden szakát a teremtésnek Isten helyeslő véleménynyilvánítása zárja. A mi Mennyei Atyánk örömét lelte abban, hogy a számunkra fizikai otthont teremtett.

Az égitestek (1:14-15). Sokféle rendeltetése van ennek az előttünk kifürkészhetetlen világnak. Összefoglalva azt mondhatjuk, hogy a Föld szolgálatára vannak rendelve, így joggal gondolták a régiek, hogy Földünk a világmindenség közepe. Csak egy funkciót hadd emeljek ki a sokból: „legyenek jelül”. Krisztus testetöltésének a jele is csillag volt.

Aranymondás: 1Móz 1,1.

* * *

1993. szeptember 12.

AZ EMBER TEREMTÉSE

1Móz 1:26-28, 2:18-25

A Teremtés 5. napján a halak és madarak, a hatodikon a szárazföldi

Return To Sender
Deceased

Mrs. Vilma Kinda

H

(USPS 716-300)

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

12. oldal

1993. augusztus

POSTMASTER: Send Form 3579 to Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

állatok jöttek elő Isten Szavára. Az ember teremtésével lett teljessé Isten műve — és erről szól a mai lecke.

A mi kezdetünk (1:26-28). Isten terve szerint az emberi élet kettős célt szolgál: az Ő képviselőjét („teremt-sünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra”), és uralmat a teremtettség azon része felett, ami a mi lakhelyünk.

Mint Isten képmása, az ember gondolkodik, tervez és tervszerűen dolgozik. Ezek az adottságok nem egy hosszú folyamat gyümölcseként fejlődtek ki bennünk (evolúció), hanem ez Isten-adta tehetségünk.

A 27. versben azt olvassuk, hogy úgy a férfi, mint a nő Isten képmása. Azt is látjuk, hogy a növényekhez és az állatokhoz hasonlóan, az embert is felnőtt korral teremtette, és megáldotta őket, hogy az emberi nemzet szaporodásával az egész Földre kiterjedjen uralmuk.

Az ember első munkája (2:18-20). Az állatok elnevezése volt az ember első Istentől kapott feladata. Ehhez intelligencia kellett. Csak a gondolkodó, elemezni tudó, emlékező tehetséggel és kommunikációs képességgel megáldott ember volt erre képes az egész teremtettségben.

A férfi első (és utolsó) társa (2:21-25). Azért tettem zárójelbe az utolsót is, mert bár gyakran próbálkozik vele, az ember igényét a társ iránt, csak ember tudja kielégíteni. Vannak, akik a munkában, mások a szórakozásban, megint mások unalmas önmagukban keresik azt, amit csak egy másnemű, Istentől ajándékba kapott társ tud megadni.

Összetartozásukat nem az egymásra utaltságuk, hanem (ahogy ezt a magyar „összetartozás” kifejezés gyönyörűen leírja) testi-lelki egymásba illeszkedésük teszi szükségessé és gyümölcsözővé.

Ma, amikor sikkes lett a homoszexualitásról morális érvekkel vitat-

kozni, mi magyar baptista hívők, a teremtés e pontjára hivatkozva tartjuk fajtalanásznak ezt az egész nyugati civilizációt veszélyeztető halálmodot.

Az emberi nemzet — Isten terve — új családok megszületésével szaporodik. A felnőtt férfi az őt felnevelő családtól egy női társához kötődik, majd „elhagyja a férfit az ő atyját és az ő anyját”, és ragaszkodik feleségéhez; és lesznek egy testté.

A „tínédzser-korral” fémjelzett problémákról azért nem olvasunk a Bibliából, mert ez az új kor kőrja. A Biblia tanítása szerint ugyanis a férfi, vagy a nő: vagy gyermek, vagy felnőtt. Amíg gyermek, addig a szülők gondozása és vezetése alatt fejlődik. A felnőttiséget azzal bizonyítja, hogy a szülők védelme alól már „ki tud repülni”, hogy társat keressen. Ez a „kirepülés” természetes és örömteljes csúcsa a szülő—gyermek kapcsolatnak. Ezt a gondolatot az Úr Jézus is kihangsúlyozta (Máté 19,5).

Aranymondás: 1Móz 1,27. (NJ)

* * *

1993. szeptember 19.

A BŰN EREDETE (1Móz 3:1-13)

Az Éden pontos helyi meghatározása lehetetlen. Az Igében található adatok azonban a mai Irak—Irán területére engednek következtetni.

Isten a jó és gonosz tudásának fájától eltiltotta az embert. Lehetőséget kapott ezáltal arra, hogy jelleme (karakter) formálódjon. A kíváncsi gyümölcs, meg a kígyó hozta kísértésben Isten iránti engedelmisségét, valamint Isten iránti bizalmát — hogy ti. hiszi, hogy a Teremtő minden szükségesről gondoskodik bizonyíthatta volna.

A bizalmatlanság ébredése (1-3). Isten ígéje e történet értelmezéséhez többféle segítséget ad. Fantáziánk is kínál különleges magyarázatokat. Jobb azonban, ha az előző úton járunk. A világosság angyala képét is (2Kor 11:14) magára öltetni képes Sátán, ama

régi kígyó (Jel 12:9) ördögi csapdát állít, amikor beszélgetésre ösztönzi, ravaszul fogalmazott, félrevezető kérdésével válasza készíti Évát. (Akkor is hazudik, amikor kérdez — szokták mondani néha. Ez ősi, ördögi mester-ség!)

Éva belemegy a beszélgetésbe, s hamar kiderül, hogy elég volt egy ravasz kérdés, hogy szívében bizonytalanság, kétely ébredjen.

A hazugság elfogadásának következménye (40-80). A hazugság atyja most már nyíltan ellene mond Istennek. „Bizony, nem haltok meg.” Sőt, a Teremtő szándékának tisztaságát is kétségbe vonja.

„És látá” és az ördögi kételkedés lelkületével vizsgálva a helyzetet Isten utasítását figyelmen kívül hagyva szakított a fáról — vagyis úgy döntött, hogy azt teszi, amire a kígyó ösztönözte. Az engedetlenség, vagy bármilyen bűn következménye mindig más, mint amit elkövetése előtt a Sátán, vagy a magunk fantáziája, vágya ígér.

Szégyenérzet, büntudat, félelem. Nem erre számítottak. Pedig Isten világosan beszélt arról, hogy halálukat fogja okozni az engedetlenség.

A bűnösök felelőssége vonása (9-13). „Hol vagy?” Nem arról van itt szó, hogy Isten nem tudta, hogy hol van, s hogy mi van teremtményével! Számonkérő kérdés ez a gondoskodó, szerető Teremtő részéről. Kérdéseivel (11.v.) lehetőséget ad a bűnbánatra, bocsánatkérésre. Ehelyett azonban a felelősség alól való kibúvási kísérletekről olvasunk (12-13). Ádám nem restelli még Istent is a felelősek sorába vonni: „akit mellém adtál”. Bűn bünt szül.

Isten csodálatos tervében az ember választási lehetősége és képessége is benne van. Nem mindegy, hogy mit, hogyan döntünk.

Valóban a Sátán van a kísértések mögött, de döntéseinkért mi vagyunk a felelősek. Annál is inkább, mert Jézus Krisztus óta a győzelem kétségtelenül a mienk lehet. Fogadjuk meg Péter tanácsát: „Józanok legyetek, vigyázzatok, mert a ti ellenségeitek az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén kít elnyeljen, akinek állatok ellen, erősek lévén a hitben...” (1Pt 5:8-9).

Aranymondás: 1Pt 5:8-9. (H)